

[Thisted Knudsen.]

selskulturen i Danmark var meget mangelfuld, var såre mangelfuld — og dette sidste kan jeg ikke se er blevet bedre i det år, der er gået under den nye færdselslov.

Lad os dernæst se på virkningerne af den frie hastighed. Jeg ved vel, at man kan bedømme tal meget forskelligt, og jeg har lagt mærke til, at den højtærede justitsminister i sin fremsættelsestale var inde på den betragtning — som jeg iøvrigt også gav udtryk for til at begynde med — at det er for tidligt at drage videregående konsekvenser af den frie hastigheds indførelse. Det skal jeg altså ikke bestride. Det har været vanskeligt at tilvejebringe tilstrækkeligt statistisk materiale, men jeg har her pålidelige oplysninger om motorulykkerne i tiden fra 1. juli 1952 til 1. juli 1953 — det sidste år, den gamle, som man sagde, forældede, færdselslov var i kraft. Jeg har ligeledes tallene for det første år, hvori de nye regler har været gældende: fra 1. juli 1953 til 1. juli 1954. Det er sammentællinger, der er foretaget af færdselspolitiet — de er altså pålidelige.

Hvad viser så disse tal? Af motorførende og passagerer blev der i 1952—53 dræbt 126; i det første år med de nye færdselsregler blev der dræbt 223 personer. Af kvæstede var der i det sidste år under den gamle lov 2 768 personer; i den nye færdselslovs første år var der 5 444 kvæstede personer. Det er tal, som man ikke kommer uden om. Hvad fortæller disse tal os? At der må være sket noget på vore landeveje. Skyldes det de nye færdselsregler? Er det færdselskulturen, der er blevet ringere — eller hvad er der sket? Det kan ikke være nogen tilfældighed, at tallene pludselig er blevet fordoblet. (*Sønderup*: Der er kommet flere motorkøretøjer!). Nu siger det ærede medlem hr. Sønderup, at der er kommet flere motorkøretøjer. Det er rigtigt. Ifølge „Statistiske Efterretninger“ drejer det sig om 30 000—40 000 flere i det pågældende år; det er en stigning på 15 pct. Vil det ærede medlem hr. Sønderup hævde, at det er disse 15 pct., der er skyld i, at motorulykkerne er blevet fordoblet? Det skal der i hvert fald en meget bred ryg til.

Der er sket noget — og hvad er det, der er sket? Der er sket det, som vi, der var modstandere af den frie hastighed, selv

under ansvar, sagde ville ske: at når vi fik den, ville færdslen skifte karakter, så ville man begynde at køre hurtigere. Enhver, der bor ved en landevej, vil i dag erkende, at det er rigtigt. Farten er som helhed sat op. At skrivebordstrafikanterne siger noget andet, giver jeg ikke spor for; det har ikke noget som helst med virkeligheden at gøre. Det er en kendsgerning, at farten er sat op — man kan så diskutere, om det i de enkelte tilfælde drejer sig om for stærk fart; men hele færdslen har ændret karakter, den er blevet mere forjaget og hurtigere. Det er resultatet, og det er det, der efter min opfattelse afspejler sig i disse tal. Tag blot motorcyklisterne. Enhver, der færdes på en landevej, ser disse helvedesmaskiner fare hen ad vejen med en fart, der er uden grænser. Der blev dræbt 57 motorcyklister i 1952—53. Nu er tallet kommet op på 127 — det er altså fordoblet. Hvorfor? Årsagen er den frie hastighed, det er der ingen tvivl om. Det eneste undskyldende moment for disse personer er i virkeligheden, at det kun går ud over dem selv, i hvert fald da som regel, og ikke deres medborgere.

Jeg vil derfor gerne med disse bemærkninger gøre gældende, at jeg tror, det ville være rigtigt under det kommende udvalgsarbejde objektivt og kritisk at analysere det statistiske materiale, vi har, for helt at trænge tilbunds i dette problem og for at finde ud af, om det ikke var en fejl, man begik, da man i 1953 indførte den såkaldte frie hastighed og besmykkede den med et „ansvar“, der i hvert tilfælde ikke har gjort sig gældende hidtil. Jeg håber, der bliver mulighed for at drøfte dette i udvalget.

Et andet spørgsmål, jeg vil omtale, er begrebet fuldt stop. Jeg er i og for sig bedrøvet over, at vor udmærkede justitsminister faktisk har forladt den gamle garde. Såvidt jeg husker, var ministeren som æret medlem på et vist tidspunkt tilhænger af det ubetingede stop. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede justitsminister har forladt dette standpunkt med den svage begrundelse, at man ikke kan ge nemføre ubetinget stop af hensyn til færdslen i byerne. For det er jo et dårligt argument, det kan selvfølgelig gøres; det er en vanskelighed, der lader sig rydde af vejen. Sådan som forholdene er i øjeblikket, hvor der snart er stop og snart ikkestop, virker det fuldkommen for-